

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatum Serie Vigessimvm-Octavvm De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

Qualiter voto castitatis emisso antè, vel post matrimonium impediuntur
coniuges à petitione redditioneque debiti. §. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76659)

§. VII.

Qualiter voto castitatis emisso ante, vel post matrimonium impediatur coniugis à petitione redditioneque debiti?

1. *Astrictus castitatis voto peccat mortaliter matrimonium contrahens.*
2. *Contracto matrimonio abstinere debet à debiti petitione. Nec reddere debet priori bimestri.*
3. *Religionem ingredi affirmant plures esse obligatum.*
4. *Verius est obligatum non esse.*
5. *Consummato matrimonio tenetur coniux castitatem vouens reddere petenti, & mortuâ uxore castitatem seruare.*
6. *Si votum castitatis emissum sit matrimonio contracto ex licentia coniugis nec petere, nec reddere potest.*
7. *Si emissum sit nesciente coniuge, etsi aliqui censent inuaidum esse, verius est prædictum votum valere.*
8. *Satisfit opposita rationi.*
9. *Qui castitatem vouet diuortio legitime facto, non potest coniugi adultera reconciliari.*

1. **P**RO certo habendum est astrictum castitatis voto peccare mortaliter contrahendo matrimonium, tamen si animum habeat ingrediendi religionem ante consummationem. Tum quia manifestissimo periculo exponitur intentum non exequendi. Tum quia coniugem decipit ea intentione contrahendo, quæ si manifestata sibi esset, verosimilius est non contracturum.

2. Contracto matrimonio abstinere omnino debet à debiti petitione, quousque dispensationem obtineat, quia id præstare potest absque coniugis iniuria. Reddere autem priori bimestri nequit, quia eo tempore in fauorem religionis non astringuntur coniuges ad reddendum, maxime si de religione alimenda cogitauerint. At votum obligat ad castitatem seruandam, quoties seruati potest.

3. **Q**uæstionem habet, An Religionem ingredi teneatur? Affirmat D. Thom. in 4. d. 38. quæst. 1. art. 3. quæst. 2. ad 3. Syluest. verbo *Matrimonium* 7. quæst. 5. dicto 2. Nauarr. cap. 22. num. 73. Ioann. Azor. tom. 1. lib. 1. cap. 21. quæst. 2. & alij plures. Mouentur, quia Religio est vitæ medium, quod eo casu habet vt castitatem seruet. Nec mirum est, quod obligetur exequi medium ita arduum, & difficile pro castitate promissa seruanda, cum ipse contrahens indebitè matrimonium in eas se angustias coniecerit.

4. Verius tamen est obligatum non esse Religionem ingredi, tamen si votum emiserit post matrimonium contractum ante illius consummationem, nisi forte tempore emissionis voti cogitauerit nullum aliud superesse medium exequendi votum præter Religionis ingressum. Quia non est censendus se velle obligare pro voti executione ad assumendum medium, quod difficilius est ipsa re promissa. Secus est quando tempore emissionis voti agnoscerit nullum aliud superesse remedium voti exequendi, quia eo casu, qui rarus est censetur medium tacite promitti, ne iustitia promissio sit. Atque ita docent Sorus in 4. d. 38. quæst. 1. art. 1. §. quid autem. Henricus lib. 12. cap. 2. num. 8. Saa. verbo *Matrimonium de impediment. diriment. num. 3.* Lessius lib. 2. de iustit. cap. 46. dub. 5. num. 52. Coninch. disp. 34. dub. 5. num. 51. Sanch. lib. 9. disp. 34. n. 3. Basil. Ponce. lib. 10. cap. 5. num. 12. Galpar Hurtado, disp. 10. difficult. 8. num. 33. Layman. lib. 5. tract. 10. 3. p. cap. 1. num. 11. & colligitur aperte ex extrinsecis. Ioann. XXI. *Antiqua de voto*, vbi Pontifex decernit eum, qui post contractum matrimonium ante consummationem insignitus fuit Sacris non esse obligatum Religionem ingredi, præsumit enim Pontifex non habuisse intentionem se obligandi ad medium ita arduum, & difficile.

5. Consummato verò matrimonio, siue cum peccato, siue absque illo tenetur coniux castitatem vouens reddere petenti debitum, quoties ipsi fuerit rationabiliter petitum, quia nequit priuare coniugem iure ex iustitia per matrimonium quæsico: & colligitur manifestè ex cap. quidam, cap. placet de conuers. coniugator. & vt certum docet Basil. Ponce, lib. 10. cap. 5. num. 6. Verum mortuâ coniuge, vel ipsâ adulterium committente, cum in his euentibus seruare castitatem possit, sine dubio voto astringitur, vt ex omnium sententia tradit Coninch. disp. 34. dub. 5. num. 57. Lessius lib. 2. cap. 41. num. 53. Paul. Layman. lib. 5. tract. 10. 3. part. cap. 1. num. 1.

6. Quod si votum emissum sit post matrimonium subdistingendum est, si sit emissum ex licentia coniugis nec petere, nec reddere potest, quia consentiens tacite iur, quod habebat petendi, cessit. Et idem est, si ex communi consensu castitatem vouerunt, neuter potest petere, aut reddere, sed sunt thoro separandi, vt bene notat Lessius lib. 2. de iustit. cap. 40. dub. 15. & cap. 41. dub. 6. Coninch. disputat. 34. dub. 6. in fine, numero 39. & in fine numero 53. Basil. Ponce,

lib. 10. cap. 5. num. 20. Layman. lib. 5. tract. 10. 3. part. capite 1. num. 12.

At si votum emissum sit nesciente, vel non consentiente coniuge, etsi D. Thom. in 4. d. 32. quæst. unica art. 4. ad 3. Paludan. ibi disp. 38. quæst. 3. art. 5. conclus. 4. in fine. Petr. de Soto sect. 16. de matr. §. ult. & alij censent prædictum votum castitatis inuaidum esse, eo quod coniux se obligare non possit ad debitum non reddendum, vt de se constat, neque etiam ad non petendum, cum cedat in non leue coniugis grauen, quæ semper petere obligaretur, suspitionemque præberet coniugi vel odij, vel defectus, ob quas rationes superius diximus, probabile esse astrictum impedimento affinitatis petere aliquando posse. At licet verius est, & ferè certum validum esse prædictum votum, vt docent alij relatis Henricus lib. 11. cap. 15. num. 8. Nauarr. cap. 12. num. 60. Lessius, lib. 2. c. 40. num. 99. Sanch. lib. 9. disp. 35. num. 25. Coninch. disp. 34. dub. 6. num. 49. Basil. Ponce, lib. 10. cap. 5. num. 16. Laym. lib. 5. tract. 10. 3. part. cap. 1. num. 12. Et colligitur aperte ex cap. quidam. Cap. placet de conuers. coniugator. Etenim coniux vult se voto castitatis astringi, quæ absque præiudicio alterius coniugis obseruari potest. At coniux matrimonij lege ad petendum debitum non astringitur, & commisso adulterio ab alio coniuge neque ad reddendum. Ergo ad hæc omnia voto castitatis obligari potest.

Neque obstat ratio in contrarium adducta, ob quam Victoria in sum. num. 293. Syluest. verbo *Matrimonium* 7. quæst. 5. dicto 4. Angel. lib. 1. num. 4. Rosell. verbo *Impedimentum imped. dim. 4. num. 7.* Et alij plures relati à Sanch. lib. 9. disp. 7. num. 4. quibus adheret Laym. lib. 5. tract. 10. 3. part. cap. 1. numero 11. censent sic voto castitatis astrictum posse petere debitum, quoties alteri coniugi eius votum onerosum sit, vel periculum incontinentiæ habeat, eo quod ab ipso debitum non petatur. Nam vt rectè inquit Coninch. disput. 34. dub. 6. num. 47. non tenetur coniux vitare quicquid in alio coniuge molestum sit; aliàs non tenebitur breues peregrinationes promissas facere, neque aliqua negotia expedire, si id credit aliquantulum molestum esse coniugi, ea enim molesta sibi impurari debet, à qua facile se liberare potest, debitum saltem tacite petendo. Et eadem ratione periculo incontinentiæ occurrere potest. Quod si nolit coniugem ex malitia peccare, & vouentem obligatum non esse aduersus suum votum procedere, vt prædictæ incontinentiæ consulat. Nam si vouens simul cum coniuge habitans ob vitandum periculum propriæ incontinentiæ quod necessariorum futurum est, non potest debitum petere, à fortiori nec poterit ob vitandum periculum incontinentiæ coniugis, cum magis periculo proprio, quam alieno prospicere debeat. Aliàs si vterque ex mutuo consensu castitatem vouerint, possit vnusquisque ob alterius incontinentiæ periculum debitum petere, quod nemo concedet. Neque est simile de impedimento affinitatis contracto: hoc enim non potest coniux alteri manifestare, quia esset manifestare propriam turpitudinem, & alienam; ideoque si nunquam petat debitum, occasionem præbet concipiendi vel se coniugem impeditum esse, vel odio, aut despectu haberi. At votum absque vilo incommodo manifestare coniugi potest. Quo manifestato cessat occasio iniquæ suspitionis, ad quam manifestationem reputo esse vouentem obligatum. Quinimo credo ob periculum incontinentiæ obligari dispensationem illius voti petere, vt rectè Coninch. num. 52.

At, voto perferuante non probo sententiam Sanchez lib. 9. disputat. 35. numero 28. afferentis prædictum votum castitatis non impedire, quin vouens coniugi adgliteret reconcilietur, illique debitum reddat, eo quod nunquam fuerit factum de debito non reddendo, sed non petendo. Quippe censendum est factum iuxta præsentem statum, in quo nequaquam obligari poterat ad non reddendum. Hæc inquam sententia mihi nullo modo probatur, aliàs sic vouens absolute castitatem posset mortuâ coniuge aliud matrimonium inire, quod Sanch. non concedit. Signum ergo est sub voto comprehendisse eam castitatem, quam sine præiudicio coniugis præstare posset, atque adeo obligari eum ad non petendum debitum, tum ad non reddendum, quando licitè abstinere à redditione potest, tum ad non contrahendum matrimonium coniuge mortuâ, vt rectè tradit Coninch. dicta disputat. 34. dub. 6. num. 50. Basil. Ponce, lib. 10. cap. 5. numero 19.

§. VIII.

Qualiter votum non contrahendi matrimonium, sacros Ordines suscipiendi, Religionemve ingrediendi impediatur debiti petitionem & redditionem?

1. *Vouens matrimonium non contrahere peccat non solum contrahens, sed consummans.*
2. *Vouens sacros Ordines peccat graviter matrimonium contrahendo.*

Astrictus